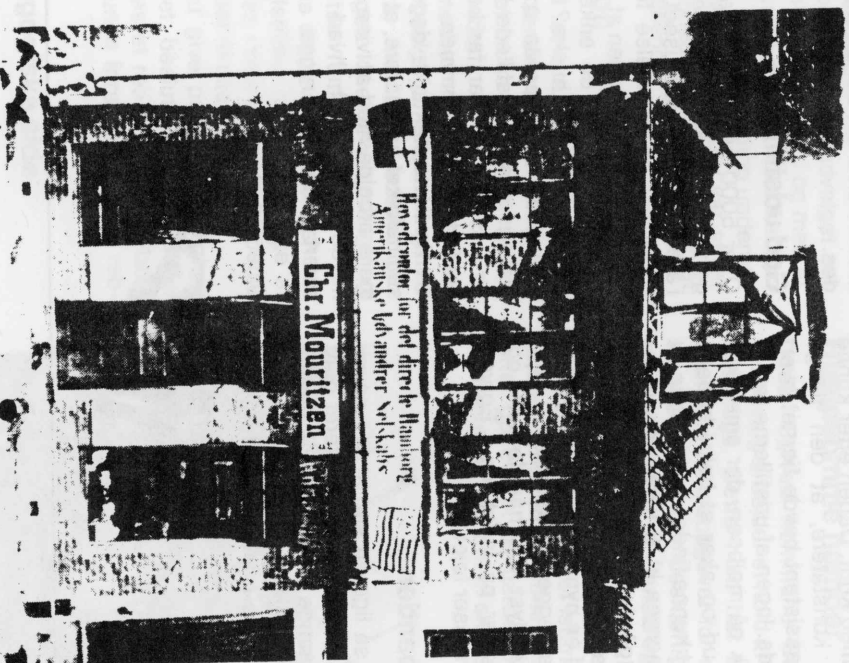

Første brev hjem.

Tidsbillede: Udvandreren Jakob Thomsens første brev hjem til familien i det gamle land.

Ved Harry Hansen, Vandel

Udvandningsagent Chr. Mouritzens beskudte forretning i Vejle. Foruden at være hovedagent for Det direkte Hamborg-Amerika Selskab fungerede agenten, efter vinduesudstillingen at dømme, også som sælger af diverse livsfornødenheder til emigranterne. Det var nok her, Jakob købte sin billet. (billede gennem H. Hansen).

I tiden fra 1864 og op til 1. Verdenskrig var de store udvandrere-år. I løbet af denne tidsperiode på et halvt hundrede år forlod tusinder og atter tusinder af danskere deres hjemstavn og søgte en ny

fremtid i Amerika. I næsten hver købstad i landet – og også i Vejle – skød udvandrerkontorer op. Også mange fra Randbøl sogn brød op fra hjemmet for at søge lykken i det fjerne, fremmede land.

Jakob Thomsen, Churchbridge Saskatchewan, Canada. Tegnet af Harry Hansen, Vandel efter et gammelt afbleget fotografi fra 1913

Blandt dem var en ung bondeknijs, Jakob Thomsen. Han var født d. 17. december 1874 i Vandel, søn af Hans og Ane Marie Thomsen, Hedegården. Straks efter endt skolegang kom han i lære som mejerist i Billund, og efter endt læretid rejste han i 1892 med Hamburg-Amerika linjen til USA. Efter nogle år i Minnesota drog han i 1904 til Canada og blev farmer og mejeribestyrer ved byen Churchbridge i staten Saskatchewan. Han blev gift i 1907 med en pige af

skotsk afstamning, Lillian Gertrude Oliver. De fik fire børn. Jakob Thomsen døde i Churchbridge i slutningen af 1940'erne.

I hans første brev hjem kan man – og så mellem linjerne – læse om den unges iyske udvandrers trangslir og længslir og hans famlen sig frem i oaf fremmede sprog.

Her er – i uddrag – hans første brev hjem:

Amerika 1892.

Kjære forældre.

Efter at jeg havde tilbragt en halv Døgn i en Jernbanevogn var jeg daarlilig tilpas, på Hotellet i Hamborg blev vi vel modtagne og vi blev strax udvist Soværelser, jeg fik en vel udstyret Værelse til 4 Mand og jeg havde til Sovækammerat Jens Jørgensen, samme Dag fik vi vore Biletter og disse Biletter der var sendt her fra var der en farlig Spektakkel med. Een var der som maatte betale 35 Kroner.

15 Juni gik vi i Værelset hvor Biletterne skulle synes, her var der en Trængsel og Lægen vilde se os i Haaret og paa Tungen. Biletterne blev set efter 4 Gange men 3die Gang tog de min, jeg klagede min Nød til Agenten, han sagde at jeg skulle vise min Skudsmaalsbog men da den var i den store Kuffert kunne jeg jo ikke det men ved Hiælp af den Kontragt jeg fik i Vejle fik jeg Biletten. »Alt saadan kasseret papir skal man beholde selv om de siger det ikke duer«. Vi kom saa paa en lille Dampfer og paa den fra »Dania« her var det besværsligt at finde vore Kuffter mellem Tusinde, jeg stod en Time før jeg fandt min hel og holden jeg mener Vadsækken mine Flasker ogsaa. Jeg saa Haand Kuffter og Madkasser revne og indholdet vælte ud af dem og Vinet farve Dækket røt, vi Danske Karle fandt en god Kahyt, vist den bedste.

Rejsen gaar ellers godt.